

[Bjørn Elmquist]

gen Hagensen nævnte en enkelt af dem fra formanden for de beskikkede advokater – hviler på misforståelser eller på, skal vi sige forsøg på at få båden til at rokke.

Lad os tage eksemplet, hvor asylansøgere søger væk fra Vesttyskland og søger til Danmark. Det kan da godt være, at de for en meget nøje betragtning føler sig i nød også i Vesttyskland. Men det vil være forkert, om vi i vores behandling af deres ansøgninger prøver på at nå op på det optimale og give dem en behandling med alle de retsgarantier, som ligger i vores lovgivning, hvis de indrejser fra et land, hvor de befinder sig i en faktisk trykssituation. Kommer de fra et land, hvor det ikke er tilfældet, så kommer de ind under alle de retsgarantier, som vores ordning indeholder.

De ændringsforslag, der er stillet, kan mit parti give sin fulde tilslutning til. Vi håber, at vi hurtigt kan blive færdige med disse lovændringer, og vi håber meget, at disse lovændringer vil gøre det muligt og måske endnu mere muligt end hidtil for Danmark at fortsætte sit arbejde på at finde frem til de internationale løsninger, som er nødvendige her.

Vi må også huske, at disse rekommandationer fra FN, som mange interesserer sig for, jo sigter mod en international standard. Det nytter meget lidt, hvis der kun er ét eller to lande, som gennemfører dem. Det, man sigter mod, er selvfølgelig, at det bliver på et internationalt niveau, og at det bliver minimumstandarder alle vegne.

Ebba Strange (SF):

Der er sket én forbedring af lovforslaget under udvalgsbehandlingen, og den forekommer under ændringsforslag nr. 1, som Socialistisk Folkeparti derfor støtter. Den forbedring er sket i lovens § 7, hvor vi vender tilbage til den retstilstand, der hersker i 1983-loven, nemlig at folk, der søger asyl i Danmark, har retskrav på asyl, hvis de er forfulgt, ikke kun af konventionsgrunde, men også af andre, lignende grunde som anført i konventionen eller andre tungtvejende grunde. Det synes vi er en meget vigtig forbedring. Det er vi glade for.

Vi havde så håbet, at den samme forbedring ville være kommet ind i forbindelse med lovens § 48, og det kan godt være, Tingets øvrige medlemmer synes, at vi har brugt væl-

dig meget tid på korte bemærkninger, men det har været vigtigt for os at få fuld klarhed over, hvorvidt den retsgaranti, der nu ligger i § 7, også ligger i § 48. Og det har vi altså fået opklaret at den ikke gør. Det bekymrer os, og derfor stemmer vi stadig væk imod lovforslaget.

I øvrigt vil jeg spørge Tingets medlemmer, om det ikke bekymrer dem, at FNs Højkommissariat er højligt bekymret over de ændringer, vi foretager. Jeg er helt enig med alle dem, der har sagt, at henstillinger fra Højkommissariatet er henstillinger og rekommandationer, og at vi ikke er retligt forpligtede, og at vi ingen retlige internationale aftaler overtræder ved at gøre det, som flertallet gør med denne her lovændring. Men jeg synes dog, det burde vække Tingets medlemmer til eftertanke, at Højkommissariatet er bekymret over det, der sker.

Det er Højkommissariatet naturligtvis, fordi der parallelt med det, der sker i Danmark, sker nogle lignende ting i de andre rige vesteuropæiske lande, som hidtil har haft den mest liberale flygtningelovgivning. Det er klart, at så må et højkommissariat være bekymret, for det betyder, at flygtningebyrden i endnu højere grad kommer til at hvile på de fattige lande, end hvis vi har en situation, hvor en række rige lande løser en del af deres flygtningeforpligtelse.

Jeg ved, at det nogle gange kan være svært for alle Tingets medlemmer at få læst alle de betænkninger, der bliver omdelt i forbindelse med ændringsforslag, altså ved andenbehandling. Derfor vil jeg tillade mig at citere fra svaret på spørgsmål 5 om, hvem det nu er, som der er god chance for at vi modtager som asylansøgere i Danmark.

Justitsministeren oplyser i svaret på spørgsmål 5, at der fra 1. januar til 5. oktober i 1986 indrejste i alt 8.400 asylansøgere i Danmark. Når jeg nu har nævnt det tal, så vil jeg med det samme bede Tingets medlemmer overveje, om det ligner en folkevandring eller en strøm. Altså: 8.400 asylansøgere indrejste i den periode i Danmark. De 4.400 rejste via den dansk-vesttyske grænse, ca. 200 kom fra Sverige/Norge, ca. 400 via Københavns Havn og ca. 3.300 via Københavns Lufthavn. For så vidt angår indrejse via Kastrop bemærkes, at der i overvejende grad er tale om indrejse gennem vesteuropæiske lande.